

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

17 aprilie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 08 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012 de avocatul Mihai Gafton în numele inculpatei

Matiescu Svetlana Petru, născută la 09 mai 1964, originară din s.Vostocino-Gorneațki, r-nul Belaia Kalitva, regiunea Rostov, Federația Rusă, domiciliată în mun.Chișinău, str.N.Titulescu 28, ap.51.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 23.03.2012 până la 08.06.2012, în instanța de apel de la 18.09.2012 până la 08.11.2012 și în instanța de recurs de la 14.03.2013 până la 17.04.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 08 iunie 2012, Matiescu Svetlana a fost condamnată în baza art.145 alin.(1) Cod penal la 8 ani închisoare și în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar pentru femei de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Matiescu Svetlana, la 23 decembrie 2011, aproximativ la ora 08.00, aflându-se în ap.23 din str.Titulescu 28, mun.Chișinău, în urma unui conflict apărut între ea și Lupulov Dmitrii, având scopul omorului intenționat a ultimului, i-a aplicat două lovituri cu cuțitul în regiunea toracelui cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2372 din 12.03.2012, vătămări corporale grave, în urma cărora a survenit decesul victimei.

Tot ea, în aceeași zi, aproximativ la ora 9.30, aflându-se în ap.23 din str.Titulescu 28, mun.Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras telefonul mobil de model „Samsung X 620” în valoare de 600 lei, ce aparținea victimei Lupulov Dmitrii, cauzând o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul M.Gafton în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatei să fie reîncadrate din prevederile art.145 alin.(1) în cele ale art.149 Cod penal, pe motiv că aceasta nu a avut intenția de a omorî victima, dînsa s-a aflat în stare de legitimă apărare, respingînd un atac îndreptat împotriva ei, care punea în pericol grav persoana sa, fiind maltrată și lovită de ultimul, în urma căreia s-a ales cu excoriație pe cap, articulația cotului și genunchiului pe dreapta, echimoze pe față și brațul stîng.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului în numele inculpatei, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile ei corect au fost încadrate în prevederile art.145 alin.(1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a concluzionat că prin declarațiile martorilor D.Grigorița și I.Zaidman, se combate versiunea apărării, precum că inculpata a acționat în condițiile legitimei apărări, deoarece potrivit declarațiilor acestora, care au fost interogați sub jurământ și avertizați de răspundere penală pentru darea mărturiilor false, dînșii au confirmat că, la data comiterii infracțiunii, inculpata a servit cu ei și victima băuturi alcoolice, și între acestea nu a avut loc un careva conflict, sau că ultimul ar fi avut intenția de a o maltrata, astfel nu s-a dovedit că victima ar fi maltratată-o pe inculpată, fapt ce ar fi determinat-o să respingă un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, care i-ar fi pus în pericol grav persoana ei.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că, reieșind din raportul de expertiză psihiatrică legală nr.22s-2012, inculpata a fost recunoscută responsabilă, în perioada comiterii infracțiunii dînșia careva tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a acționat cu discernământ, avînd capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta, precum și afirmația că ar fi acționat în stare de legitimă apărare, este o metodă de apărare și un drept al ei de a nu se autoincrimina.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță la pronunțarea sentinței a ținut seama de prevederile art.395 Cod de procedură penală, pronunțînd o sentință întemeiată și legală.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul M.Gafton în numele inculpatei care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatei să fie reîncadrate din prevederile art.145 alin.(1) în cele ale art.149 Cod penal, pe motiv că nu a fost dovedită intenția acesteea de a omorî victima, dînșia aflîndu-se în stare de legitimă apărare, invocînd repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul în recursul declarat nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia reiese că dînșul consideră că faptei săvîrșite de inculpată i s-a dat o încadrare juridică greșită, solicitînd reîncadrate acțiunilor acesteia din prevederile art.145 alin.(1) în cele ale art.149 Cod penal, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în cazul în care faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui S.Matiescu în baza art.145 alin.(1) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile ei urmau a fi încadrate în prevederile art.149 Cod penal – lipsirea de viață din imprudență.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpata, succesorul legal al victimei, martorii, a cercetat actele cauzei apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea judecătorului că vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile parțiale ale inculpatei, a succesorului legal al victimei, a martorilor D.Grigorița și I.Zaidman și actele cauzei: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 26.12.2011 și de reconstituire a faptei la fața locului din 27.12.2012, raportul de expertiză medico-legală nr.2372 din 12.03.2012, care sînt amănunțit descrise în decizia instanței și aceste probe nu trezesc careva dubii.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui S.Matiescu, inclusiv vinovăția acesteia, după cum rezultă din hotărîrile instanțelor de judecată, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Totodată, Colegiul penal atestă că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.149 Cod penal, la care recurentul solicită de a fi reîncadrate acțiunile inculpatei, se realizează prin acțiuni sau inacțiuni, în măsură să producă direct sau indirect decesul persoanei, adică fapta în care vinovatul nu a prevăzut posibilitatea survenirii morții victimei, deși trebuia și putea s-o prevadă, sau poate fi un rezultat al încrederii exagerate în sine, cînd vinovatul prevede că acțiunea sau inacțiunea sa poate avea ca urmare moartea victimei, dar consideră că o evită.

Colegiul penal constată că în speță nu a persistat o asemenea situație. Ambele instanțe, reieșind din raportul de expertiză medico-legală nr.2372 din 12.03.2012, prin care s-a constatat cauzarea vătămărilor corporale victimei sub formă de două plăgi tăiate de cuțit a regiunii toracelui, penetrante în cavitatea pleurală pe stînga, cu lezarea pulmonului stîng, pericardului și cordului, precum ținînd seama de localizarea vătămărilor, numărul lor și faptul că acestea au fost provocate cu cuțitul, au conchis că inculpata a comis omorul intenționat a victimei, acționînd cu intenție directă.

Prin urmare, argumentul recurentului că inculpata nu a dorit și nici nu a avut intenția de a omorî victima acționînd în stare de legitimă apărare este neîntemeiat, deoarece în cauză lipsesc probe ce ar confirma că aceasta a fost atacată de victimă cu scopul de a pune în pericol grav viața sau sănătatea ei, iar aplicînd victimei două plăgi tăiate în regiunea

toracelui – organ vital, dînsa îşi dădea seama că pune în pericol viaţa acestuia, prevăzînd posibilitatea cauzării morţii şi admiţînd în mod conştient survenirea acesteia, astfel că acţiunile ei întrunesc semnele componenţei de infracţiune în baza căreia a fost recunoscută vinovată.

Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului şi argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanţa de apel minuţios le-a examinat şi, apreciînd toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunţat argumentat şi detaliat asupra lor, corect considerînd neîntemeiate argumentele apelantului, precum că instanţele incorect au apreciat probele administrate în cauză.

Decizia instanţei de apel cuprinde fondul apelului şi temeiurile de fapt şi de drept care au dus la respingerea apelului, precum şi motivele adoptării soluţiei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăţia inculpatei în comiterea infracţiunii imputate rezultă din circumstanţele de fapt stabilite în cauză.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea acestora de către instanţa de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatei cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancţiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ţinîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracţiunii comise, persoana acesteia şi de toate circumstanţele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanţa de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanţei de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilităţii acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilităţii recursului ordinar declarat de avocatul M.Gafton în numele inculpatei, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Gafton Mihai în numele inculpatei Matiescu Svetlana împotriva sentinţei Judecătoriei Botanica, mun.Chişinău din 08 iunie 2012 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 08 noiembrie 2012 în cauza penală în privinţa lui Matiescu Svetlana, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 15 mai 2013.

Preşedinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu